

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Cœlestia gaudia ex præsentibus æstima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Quanta sint illa, quae à Deo præparata sunt homini, etiam livor prodit inimici, S. Cæsar. Arel. sect. 28.

Ducitur anima in refectorio (coelo) ubi sine fame reficiatur, sine siti inebrietur. In dormitorio, ut ibi sine torpore dormiat; in oratorio, ut ibi sine tædiō ore; in clauſtro, ut ibi sine fastidiō ſedeat. Pectus Jeſu ibi eſt refectorium, ſinus Jeſu ibi eſt dormitorio; vultus Jeſu ibi eſt oratorium. Latitudo, longitudo, ſublimitas, & profundum Jeſu, ibi eſt Clauſtrum Conſortium Jeſu, & omnium Beatorum, ibi eſt Capitulum. Petr. Cellenſ. l. de panib. c. 7.

Non aliquid poteſt in coelo eſſe privatum, quod non fiat commune; ubi tanta eſt unitas, ſincera dilectio, perfecta pax, invidentia nulla. S. Laur. Juſt. l. de cont. Mundi c. 13.

Nullum genus poenarum Martyrum eſſet juſtum prædium, nec pro una ſola hora eſſendi in paradifo: tanta eſt excellentia hujus gloriæ. S. Vinc. Ferr. f. 4. poſt ramos palmi.

Corpora glorioſa ita pulchra ſunt, tantamque undequaque gloriam ſpirant; ut rei tam ſupernaturalis, & ita eminenter pulchra, aſpectus hominem velut extra ſe rapiat, & velut dementem reddat. Eſt in coelo non aliud oculorum oblectamentum foret, quam ſumma glorioſorum corporum pulchritudo; nimis quam magna gloria eſſet, præſertim ipſam Humanitatem Salvatoris N. J. C. videre, ex vita S. Theſiæ.

§. VI.

Cœleſtia gaudia ex præſentibus eſtima.

Ceciderunt in faciem ſuam. Matth. 17. 6. Corruunt diſcipuli tantum gloriæ pondus non ferendo; ut contempleris, quam immenſum gloriæ pondus præparatum, amantibus Deum. S. Xaverius ſtillâ dulcedinis potatur, & exclamat: ſatis eſt Domine! ſatis eſt! Eſcob. t. Chr. mir. obl. 5.

Transfiguratus eſt coram ipſis. Marci 9. 2. O quanta felicitas! viſioni Deiſis, inter choros angelorum, adeſſe perpetuò, ſi tantum transfigurata Chriſti Humanitas, duorumque ſocietas Sanctorum, ad punctum viſa delectat. V. Beda hie. l. 3. c. 8.

Si tam innumera, & varia dona tua, quæ nunc amicis pariter tribuis & inimicis; quam magna, & innumerabilia, quam dulcia, & delectabilia, quæ, ſolis tuis es largiturus amicis! Si tanta delectabilia continet carcer; quanta, quaſo, continet patria! S. Auguſtinus l. ſoliloq. c. 21.

Si temporalia ſunt ejusmodi, qualia ſempiterna? ſi viſibilia tam bona, qualia, quæ non videntur? S. Baſil. l. 6. hexam.

Si ſic delectat auditum hominum melodia, ſi ſic concentus avium, ſi ſic harmonia instrumentorum omnium muſicorum; quantum delectat in ſeipſo audire ſummum bonum, ineffabile, quod cauſa eſt, & principium, omnium ſonorum: ſemper etenim major eſt virtus in radice, quam ſit in arbore; & major abundantia in fonte, quam ſit in rivulo deſcendente. S. Bonav. l. 1. de tempore.

Domini eſt adeo dulcis; ut, qui eum non guſtaverit, quam ſit dulcis, deguſtanti credere non poterit. Unde Bernardus: ſemel te guſtavi, bone Jeſu! & utinam millies mori poſſem, & iterum te deguſtare. Si ſic eſt in via, ubi vix ſtillat ſuper animam una gutta; quid, putas, eſt in patria? quando ad modum fluvii redundat in animam. Id. ib.

S. Fulgentius Ruſpenſis Ep. in vita c. 3. I. Jan. dum ſpectaret Romanæ curiæ nobilitatem, decus, ordinemque; ſalubri ſermone ad fratres ajebat: quam ſpecioſa poteſt eſſe Jeruſalem cœleſtis, ſi ſic fulget Roma terreſtris! Et, ſi in hoc ſæculo datur tanti honoris dignitas diligentibus vanitatem (loquitur de triumpho Theodorici) qualis honor, & gloria, & pax, præſtabitur Sanctis, contemplantibus veritatem.

§. VII.

Cœleſtium gaudiorum perennitas, novitas.

In prima creatione ſex priores dies vespere, & manè terminantur; ſed dies ſeptima, quæ quietem æternam exprimit, nullo vespere clauditur Gen. 2. 2. S. Aug. l. 4. de Gen. ad lit. c. 18. requies creaturæ habet initium, ſed non finem; ideo ſeptimus dies coepit à manè, ſed nullo vespere terminatur. Sylveira. in Luc. 12. quaſt. 14.

Qui conſidunt in Domino ſicut mons Sion. Pl. 124. 1. Cum ſciamus, Jeruſalem à diverſis gentibus funditus fuiſſe ſubvertam, ejusque cives frequenter ductos eſſe captivos; quomodo hic habitatores ejus dicit nullatenus commovendos? ſed hic Jeruſalem cœleſtem patriam debemus advertere, quæ ſignificat viſionem pacis; de qua nullus poteſt ullò modò commoveri; qui meruerit in ejus ſoliditate conſtitui. Caſſiodorus hic.

Rami illius longævi. Eccl. 1. 25. Inter arbores omnium longiſſimam habere vitam, ita ut etiam reſciſſæ cariem non ſentiant, putat Plinius l. 16. c. 40. cypreſſum, & cedrum: at ex his Dei domus conſtruitur, in qua æternum vivemus. *Tigna domorum noſtrarum cedrina, laquearia noſtra cypreſſina.* Cant. 1. 16.

Judæa in æternum habitabitur. Joel. 3. 20. De terrena Judæa hoc intelligi non poteſt: nam hæc in fine pariter ſuum habebit finem. Ergo neceſſe eſt hæc accipere de Judæa, & Jeruſalem cœleſti. Cœlum igitur empyrium dicitur Judæa, id eſt, conſeſſio, & laus Dei. Corn hic.

Chriſtus Jo. 4. cum Samaritana collocutus, mentionem æternitatis, æternæque vitæ, ultra quam vigelies injeçit. Drex. Phaet. Conſid. 2. §. 3.

In hereditatem immarceſcibilem. 1. Petri. 1. 4. Quia nec ipliſ beatorum hominum mentibus ex longo uſu cœleſtis illa converſatio valet aliquando vileſcere, quomodo præſentis ſæculi luxus, & deliciæ, ſolent nonnunquam diutinâ conſuetudine, & uſu, in faſtidium verti. V. Beda hic.

Et